

I et brev til hr. ing. Wolff (venligst udlaant mig af hr. Wolff) gør hr. Kjell Ander opmærksom paa, at den for tiden herskende mangel paa beskyttelse af plautevæksten i store dele af Europa (væxtskydd) muligvis kan betyde, at insekterne faar friere spilletum, og at man derfor kan forvente flere invasioner nu end tidligere. Phytometra gamma-invasionen i 1946 sættes i forbindelse hermed. Ogsaa flere andre arter, der i hvert fald faar et stort tilskud ved træk, har været mere almindelige i dette aar end normalt.

Det vil blive interessant i de nærmeste aar at følge disse og andre arters optræden og en ivrig indsamling vil maaske give os nye og dyregeografisk set betydningsfulde oplysninger eller mere vished for de opstillede antagelser*).

*) Jeg har nu faaet oplyst, at der alligevel i litteraturen findes en meddelelse om fund af *Rhyacia fugax* Tr. uden for Artens egentlige udbredelsesomraade. I „Stettiner Entomologische Zeitung“ — aargang 1889, side 336 — findes en meddelelse af hr. A. von Riesen om fangst af 4 eksemplarer taget om dagen paa Stranden ved Cranz i Østprøjsen. ²⁰/₆ — 1 frisk ♂, 1 undslap; ⁶/₇ — 2 eksemplarer (♂, ♀); ¹²/₇ — 1 ♀.

Hydroecia petasitis Dbld., en upågtet sommerfugl.

Af Niels L. Wolff.

I Ent. Medd. (bd. 24, p. 405—407), hvor fundet af det første danske eksemplar af *Hydroecia petasitis* (taget af tømrer V. Nielsen i Nielstrup ¹⁶/₈ 1945) omtales, bemærkede jeg, at den utvivlsomt måtte kunne eftersøges med held andetsteds. Da en sådan eftersøgning allerede i 1946 har givet et ret overraskende resultat, må arten endnu en gang omtales.

Efter at *H. petasitis* i dagene ¹⁷/₈-¹⁹/₈ 1946 var blevet genfundet i Nielstrup i 5 eksemplarer, besluttede jeg at underkaste lokaliteterne ved Lejre, hvor jeg 12 år tidligere forgæves havde søgt arten, en grundig undersøgelse og valgte denne gang skræppebevoxningerne langs Lejre Aa. Nu blev resultatet positivt, idet jeg dels ved selve Lejre by, dels ved landsbyen Allerslev højere oppe ad åen i løbet af 3 aftener tog ialt 15 eksemplarer (1 ♂, 14 ♀♀).

Herefter prøvede jeg en aften (²⁷/₈), om arten muligvis skulde findes i det overmåde frodige skræppeterræn, der lige nord for København strækker sig fra Ordrup til Jægersborg følgende den gamle forsvarslinie. Det viste sig, at den ikke alene fandtes der, men at den fandtes i så stor mængde, at jeg — skønt jeg langt fra fangede alle de individer, jeg så — dog kom hjem med 45 eksemplarer (34 ♂♂, 11 ♀♀). Efter at andre samlere blev sat på sporet, er der senere taget mange flere eksemplarer sammesteds.

Også ved Gisselfeld er arten fundet i 1946 (af malermester Tage-Jensen).

Hvordan kan det nu gå til, at denne store ugle, som ikke før var konstateret herhjemme, allerede året efter sin opdagelse pludselig bliver taget i op mod 200 eksemplarer på 5 forskellige steder? Aarsagen er ikke den, at arten først nu er kommet her til landet; den har utvivlsomt levet på disse lokaliteter i mangfoldige år, men forklaringen er simpelthen den, at man ikke har søgt tilstrækkelig energisk efter den. Dens biotop er ikke nogen i sædvanlig forstand tillokkende samlelokalitet, og selvom den kan gå på såvel sukkerlokning som lys, er den dog højst uvillig til begge dele. Om aftenen flyver den enkeltvis inde under de højskræpper, og først sent på natten (kl. 1—2 normal tid, d. v. s. kl. 2—3 sommertid 1946) begynder sværmningen. Har man først vænnet sig til at manøvrere med lygten inde mellem skræpperne, kan den på dette tidspunkt af natten ret let tages med nettet.

Også i udlandet er arten mærkelig utilstrækkeligt kendt, hvilket bl. a. viser sig ved de dårlige afbildninger af den, der sædvanligvis ses i sommerfugleværkerne. Den stærke fremhæven af dens lighed med *micacea* er overdreven; friske eksemplarer er meget forskellige fra *micacea*, men ganske vist ser man ikke så meget til friske eksemplarer, da den utrolig hurtigt bliver affløjet. I størrelse ligger den dog næsten altid ganske betydeligt over *micacea*, kun ét af mine eksemplarer er en dværg med 36 mm vingefang, ellers har de et vingefang på gennemsnitlig 46 mm; gennemsnittet for mine *micacea* er 37 mm.

Når opmærksomheden nu igen henledes på denne art, er det dels for derved at opfordre samlere andetsteds til at eftersøge den, således at dens udbredelse her i landet kan blive konstateret, dels fordi fangsten af den i 1946 ret klart peger på en omstændighed, der i almindelighed ikke tages med i betragtning, når det drejer sig om spekulationer over visse arters pludselige opdukken eller om svingninger i deres hyppighed — nemlig spørgsmålet om den effektivitet, hvormed de har været eftersøgt.

Hellerup 17. oktober 1946.

Nyt for Faunaen.

Af J. G. Worm-Hansen.

Den 17' Juni 1946 tog jeg 2 Eksemplarer af den store, smukke Flue *Temnostoma bombylans* F. paa blomstrende Skærplanter i Roden Skov paa Lolland, og den 7' August s. A. tog jeg 2 Eks-